Bestemmingsplan
Windpark Autena

Gemeente Vianen

Vastgesteld

Eneco Wind B.V.

Grontmij Nederland B.V.
Houten, 30 september 2014

Verantwoording

Titel	:	Bestemmingsplan Windpark Autena
Subtitel	:	Gemeente Vianen
Projectnummer	:	PN323832
Referentienummer	:	NL.IMRO.0620.BP0011-
Revisie	:	VG01
Datum	:	30 september 2014

Auteur(s)	:	drs. L. (Luuk) Vranken
E-mail adres	:	luuk.vranken@grontmij.nl
Gecontroleerd door	:	ir. J. (Jaap) Wisse
Goedgekeurd door	:	ing. B. (Bavius) de Vries

Contact	:	Grontmij Nederland B.V. De Molen 48 3994 DB Houten Postbus 119 3990 DC Houten T +31 88 811 61 90 www.grontmij.nl

Inhoudsopgave

1 Inleiding 5
1.1 Aanleiding 5
1.2 Plangebied 5
1.3 Geldende bestemmingsplan 6
1.4 Begrippen 6

2 Bestaande situatie 7

3 Beleidskader 8
3.1 Europees beleid 8
3.2 Rijksbeleid 8
3.3 Provinciaal beleid 8
3.4 Gemeentelijk beleid 10

4 Planbeschrijving 11

5 Planontwikkeling in relatie tot omgeving 13
5.1 Geluid 13
5.2 Ecologie 13
5.3 Landschap 15
5.3.1 De landschappelijke context 15
5.3.2 Effecten 16
5.4 Radarverstoring en hoogtebeperking 23
5.5 Slagschaduw 23
5.6 Veiligheid 24
5.7 Water 27
5.7.1 Inleiding 27
5.7.2 Eisen waterschap Rivierenland 27
5.7.3 Huidige situatie 27
5.7.4 Toekomstige situatie 27
5.8 Bodem 29
5.9 Kabels en leidingen 29
5.10 Luchtkwaliteit 29
5.11 Archeologie en cultuurhistorie 29
5.12 Straalpaden 30
5.13 PlanMER en m.e.r.-beoordeling 30

6 Juridische planopzet 32
6.1 Opzet bestemmingsplan 32
6.2 Nadere toelichting op de regels 32

7 Economische uitvoerbaarheid 34

8 Procedure bestemmingsplan 35
8.1 Overleg 3.1.1. Bro 35
8.2 Zienswijzen 35
8.3 Besluitvorming 35

8.4 Beroep en hoger beroep.....35

1 Inleiding

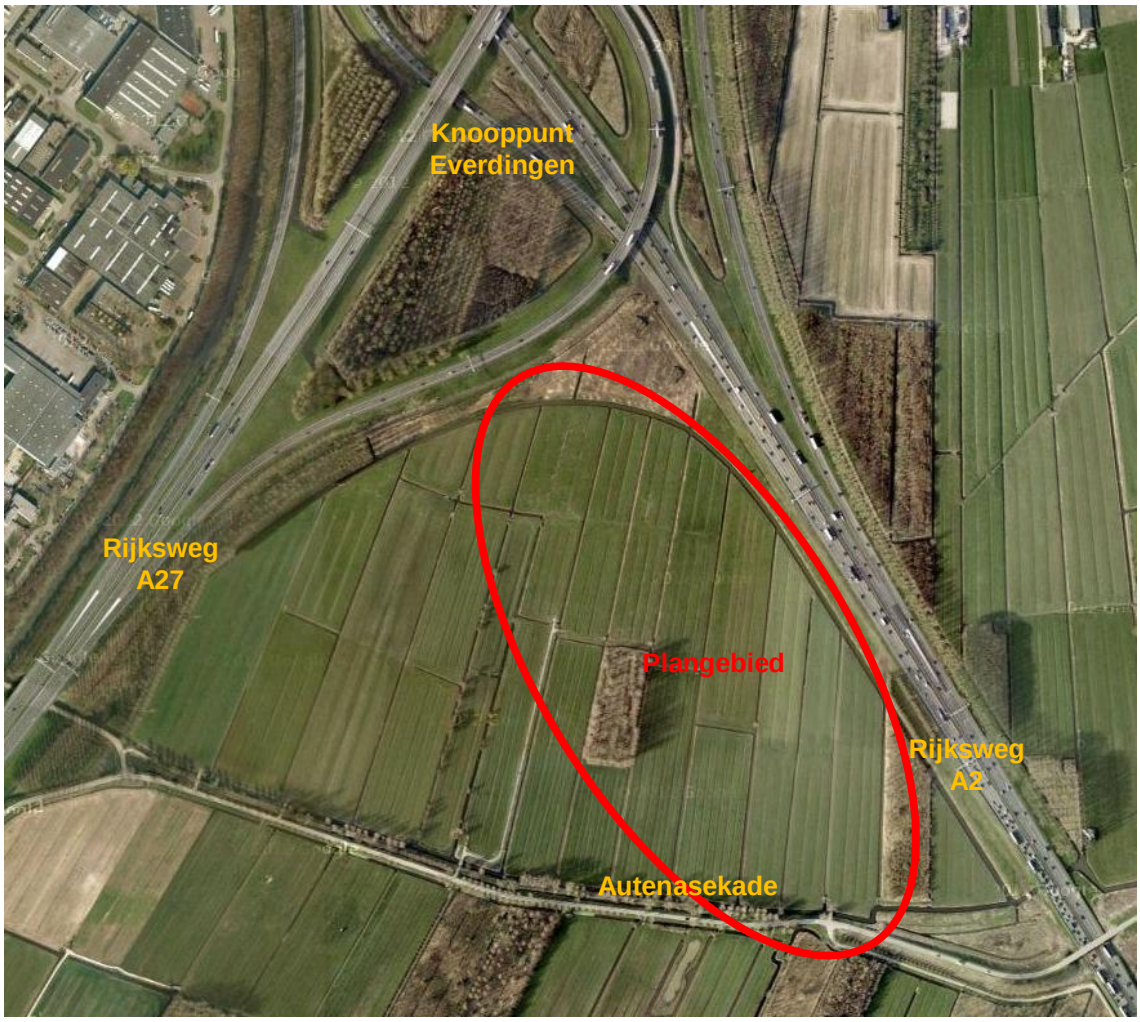
1.1 Aanleiding

Eneco Wind B.V. heeft het voornemen om een windpark nabij het knooppunt Everdingen in de gemeente Vianen te ontwikkelen. Het initiatief gaat uit van de realisatie van drie windturbines in de polder de Biezen aan de zuidkant van knooppunt Everdingen.

Het initiatief past goed binnen het duurzame beleid van Vianen. De gemeenteraad van Vianen heeft op 19 juni 2012 dan ook besloten om medewerking te verlenen aan het initiatief. De aanleg van een windpark met bijbehorende voorzieningen op deze locatie is op grond van het geldende bestemmingsplan nog niet mogelijk. Ten behoeve van de ontwikkeling wordt dan ook een nieuw bestemmingsplan opgesteld.

1.2 Plangebied

Het plangebied ligt ten zuiden van het knooppunt Everdingen, in de gemeente Vianen. In figuur 1.1 is de ligging van het plangebied indicatief opgenomen.

Figuur 1.1 Indicatie ligging plangebied

Het plangebied wordt globaal begrensd door de rijkswegen A2 en A27 en de Autenasekade. Op de planverbeelding is de exacte begrenzing van het plangebied opgenomen. Momenteel bestaat het plangebied grotendeels uit agrarisch gebied, met in de directe omgeving enkele bosschages.

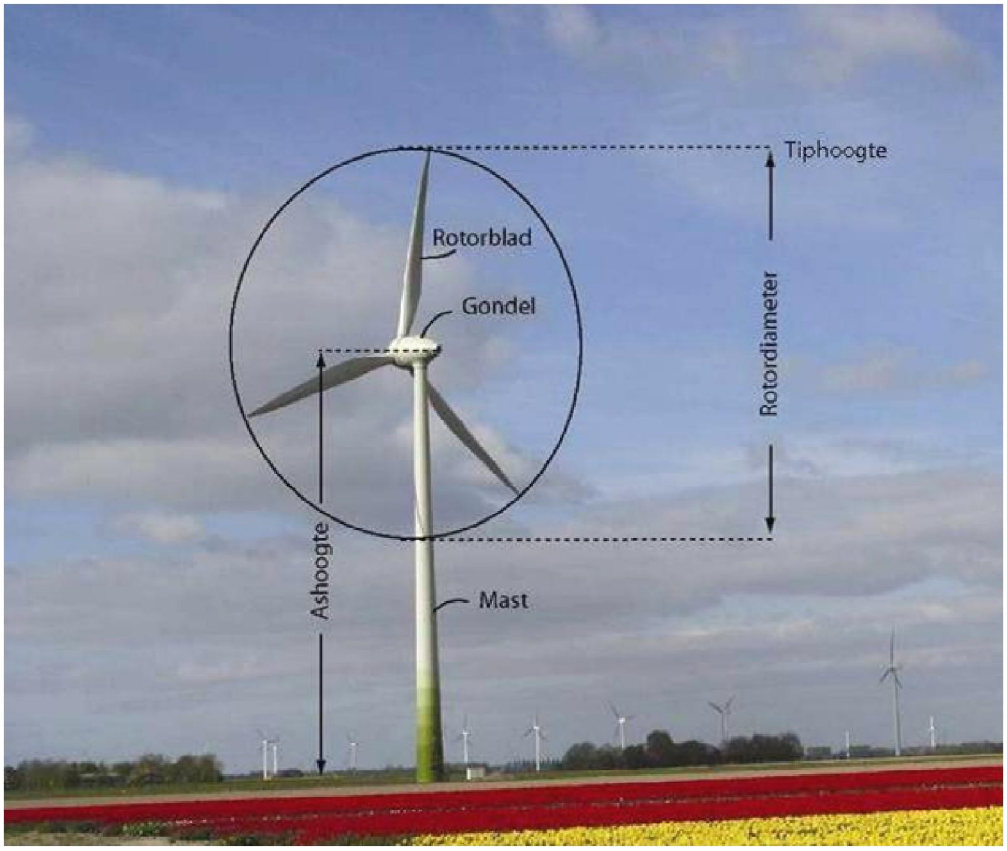
1.3 Geldende bestemmingsplan

In het plangebied is het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Vianen 2009' van kracht. De gronden zijn overwegend bestemd als 'Agrarisch met waarden – Natuur en landschap' en 'Agrarisch met waarden – Landschap', met een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie-2'. De Autenasekade kent de bestemming 'Verkeer', en de watergang tussen de Autenasekade en de agrarische percelen de bestemming 'Water', evenals de watergang tussen de agrarische percelen en de rijkswegen. Tot slot is aan een beperkt deel van de gronden de bestemming 'Natuur' toegekend.

De bestemmingen van de gronden waarop de windturbines met bijbehorende voorzieningen worden gerealiseerd, laten de oprichting van het windpark niet toe.

1.4 Begrippen

In het voorliggend bestemmingsplan worden een aantal begrippen gebruikt rondom windturbines. In figuur 1.2 zijn de gebruikte termen verklaard.

Figuur 1.2 Verbeelding van de gebruikte termen bij een windturbine

2 Bestaande situatie

De locatie voor het windpark Autena ligt ten zuiden van het knooppunt Everdingen, in de gemeente Vianen. Het plangebied bestaat voornamelijk uit agrarisch gebied met enkele bosschages. Daarnaast ligt het op de overgang van het landschap dat direct gerelateerd is aan de rivier de Lek, naar het grootschalige landschap van de cope-ontginningen. De rivier de Lek is in de omgeving de belangrijkste historische structuurdrager en bepalend geweest voor de ontwikkeling van het gebied. In figuur 2.1 is de huidige situatie van het plangebied opgenomen.

Figuur 2.1 Verbeelding van de huidige situatie

3 Beleidskader

3.1 Europees beleid

Wind is een relevant onderdeel van de toekomstige duurzame energiebronnen binnen Europa. In vergelijking met andere duurzame alternatieven is windenergie een beschikbare en goedkope technologie (RPB, 2008). Binnen Europees verband wordt daarom gestreefd naar gezamenlijke inspanningen als vervolg op het Kyoto-protocol, dat een verdere invulling geeft van het Klimaatverdrag. In 2002 heeft Nederland het Kyoto-protocol geratificeerd, waarmee het Rijk zich gecommitteerd heeft aan een aanzienlijke inspanning in het kader van internationaal klimaatbeleid.

3.2 Rijksbeleid

Het Rijk streeft naar een verduurzaming van de energieproductie. Conform Europese afspraken dient in 2020 14 % van de energie duurzaam opgewekt te worden. In het regeerakkoord van 5 november 2012 is de Nederlandse doelstelling voor het aandeel duurzame energie in 2020 verhoogd naar 16 %. In het Nationaal Energieakkoord is deze ambitie iets afgezwakt naar 14 % in 2020 en 16 % in 2023. Windenergie op land is een betrouwbare en relatief goedkope manier om duurzame energie te produceren. Bovendien zijn de fysieke omstandigheden in Nederland bijzonder geschikt voor opwekking van windenergie, aangezien het er vlak is en het er relatief veel waait. Er wordt dan ook ingezet op een groei van het opgesteld vermogen om de doelstellingen met betrekking tot duurzame energie te behalen.

Op korte termijn worden vooral kansen gezien voor projecten van wind op land. Wind op zee is momenteel nog relatief duur. Het Rijk streeft naar 6.000 MW opgesteld vermogen op land in 2020. Dat is bijna 4.000 MW meer dan dat er momenteel staat opgesteld.

Om deze ambities te realiseren, is een Nationaal plan van aanpak Windenergie opgesteld. Het plan van aanpak benoemt acties die er toe moeten leiden dat er meer windenergieprojecten gerealiseerd worden. Zo zijn knelpunten en randvoorwaarden in beeld gebracht, zowel algemeen als voor specifieke (pijplijn)projecten. Ook wordt een nationaal windenergiebeleid op land ontwikkeld voor de langere termijn. Momenteel wordt het nationale beleid uitgewerkt in de vorm van een Structuurvisie 'Wind Op Land'. De structuurvisie zal de zoeklocaties vastleggen voor grootschalige windenergieparken van meer dan 100 MW.

Naast ruimte bieden aan grote windparken, zijn ook initiatieven voor kleinere windparken van belang om de nationale doelstelling te halen. Provincies en gemeenten zijn verantwoordelijk voor de ruimtelijke inpassing daarvan. Voorliggend project betreft zo'n initiatief.

3.3 Provinciaal beleid

Op 4 februari 2013 is door Provinciale Staten van Utrecht de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie (PRS) vastgesteld. Hierin beschrijft de provincie Utrecht haar beleid voor de periode tot 2028. Daarbij wordt aangegeven welke doelstellingen van provinciaal belang worden geacht, welk beleid bij deze doelstellingen hoort en hoe de provincie dit beleid wil gaan uitvoeren. Het beleid zal onder meer via de Provinciale Ruimtelijke Verordening uitgevoerd worden.
De PRS heeft als ambitie om te zorgen voor een blijvend aantrekkelijke provincie.

De volgende drie onderdelen zijn vooral bepalend voor het succes van de provincie:

- Utrecht ligt centraal; vanwege de centrale ligging binnen Nederland profileert Utrecht zich als een aantrekkelijke vestigingsplaats voor wonen en werken
- Utrecht heeft aantrekkelijke steden en landschappen; de rijke schakering van woon-, werk- en natuurgebieden op korte afstand van elkaar zorgt voor een aantrekkelijke schaal van de leefomgeving;
- Utrecht is sterk in kennis en cultuur; inwoners hebben een relatief hoog opleidingsniveau en er zijn kansen voor een bloeiende kenniseconomie.

Op provinciaal niveau is het beleid voor windenergie vastgelegd in de structuurvisie. De structuurvisie vormt het ruimtelijk kader hiervoor. De provincie stimuleert het gebruik van alle duurzame energiebronnen: windenergie, biomassa, (diepe) geothermie, warmte-koudeopslag, zonne-energie, waterkracht en de benutting van restwarmte. Voor windenergie en biomassa heeft de provincie ruimtelijke kaders opgesteld.

De provincie heeft via het planMER in de provinciale ruimtelijke structuurvisie onderzocht wat er gehaald kan worden van haar ambities in de periode tot 2020. Als alle realistische mogelijkheden voor de diverse soorten duurzame energie worden gerealiseerd, waar onder andere het landelijk ingebrachte bod[1] van 50 MW aan windenergie onder valt, dan voorziet dit in 2020 in 10% van de energiebehoefte van de provincie Utrecht. Daarmee wordt de ambitie van 20% duurzame energieopwekking die in de Kadernota Ruimte wordt beoogd, niet gehaald.

De provincie heeft met het Rijk de afspraak gemaakt om in 2020 over 65,5 MW aan windenergie te beschikken[2]. Voor alle locaties waar de potentiële windparken komen te staan, geldt dat de provincie de voorkeur heeft voor realisatie met draagvlak bij het gemeentebestuur. Concretisering gebeurt via initiatieven vanuit de markt.

De leefomgeving van mensen en de ruimtelijke inrichting hangen nauw met elkaar samen. Om tijdens het opstellen van de PRS vroegtijdig inzicht te krijgen in de effecten van ons voorgenomen ruimtelijk beleid op de leefomgeving, hebben we bij de PRS een planMER, een Milieu Effect Rapportage, opgesteld. Hierin beoordelen we de (duurzaamheids)effecten van het nieuwe beleid en vergelijken dit met de effecten bij voortzetting van het bestaande beleid.

In 2013 is een partiële herziening van de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028 (PRSph) en Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013 (PRVph) vastgesteld. Voor de PRSph is een aanvulling van de planMER voor de bijlage “Effecten provinciale ruimtelijke structuurvisie 2013-2028 op natuur” gemaakt. De reden hiervoor is, dat er in de PRSph een nieuwe windlocatie in Vianen is opgenomen, die net als de ruimtelijke ontwikkelingen in de PRS, getoetst is op de effecten op natuur. Aangezien deze nieuwe windlocatie ook nabij een stiltegebied ligt, is een toets hierop eveneens opgenomen.

De conclusie van de onderzochte effecten van de windenergielocatie Vianen op beschermde natuur in de omgeving is:

(1) er zijn geen significant negatieve effecten te verwachten voor de Natura 2000-gebieden Lingedijk & Diefdijk, Uiterwaarden Lek en Zouweboezem;
(2) significant negatieve effecten kunnen niet op voorhand worden uitgesloten voor de ecologische hoofdstructuur in de polder Autena, de polder Bolgerijen en de polder Boven-Autena;
(3) Voor de beschermde soorten in en rond het plangebied kunnen significant negatieve effecten niet op voorhand worden uitgesloten.

De conclusie voor de stiltegebieden is, dat de drie geplande windturbines bij Vianen geen bedreiging zullen vormen voor de akoestische kwaliteit van het stiltegebied Hei- en Boeicop.

---

1 Bod van 1 februari 2013.

2 Verdeling 6.000 MW windenergie op land, Interprovinciaal Overleg, 18 juni 2013.

De ontwikkeling van het windpark past binnen het kader van de provinciale structuurvisie en verordening. Met de ecologische aspecten is rekening gehouden. Dit is nader uitgewerkt in hoofdstuk 5.

3.4 Gemeentelijk beleid

In het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2009' is het mogelijk om windturbines met een totale hoogte van maximaal 20 meter bij bedrijfsgebouwen te plaatsen.

In de landschapsvisie van de gemeente Vianen (ontwerp, juli 2013) wordt ingegaan op windturbines. De visie constateert dat windturbines een grote invloed op het landschap hebben en dat grote windturbines niet passen bij de kleinschaligheid van het landelijk gebied van Vianen. Kleine windturbines op agrarische erven hebben een minder grote impact op het landschap en zijn binnen het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied' wel toegestaan. Ter hoogte van knooppunt Everdingen worden wel drie grote windturbines geplaatst. De landschapsvisie geeft aan dat deze turbines passend zijn, omdat deze op de overgang naar het stedelijk gebied komen te staan.

De gemeente is verder actief met betrekking tot duurzaamheid. Dit blijkt uit het oprichten van het portaal voor een duurzaam Vianen en de uitgifte van de Duurzaamheidskrant. De laatste zin binnen deze Duurzaamheidskrant luidt: "En er is natuurlijk nog veel meer te bedenken. Al met al een groot aantal ambities, waar wij gezamenlijk met onze inwoners, organisaties en bedrijven de schouders onder willen zetten. Denkt u met ons mee?"

Het initiatief levert een substantiële bijdrage aan een duurzaam Vianen. De gemeente Vianen heeft dan ook besloten medewerking te verlenen aan het initiatief.

4 Planbeschrijving

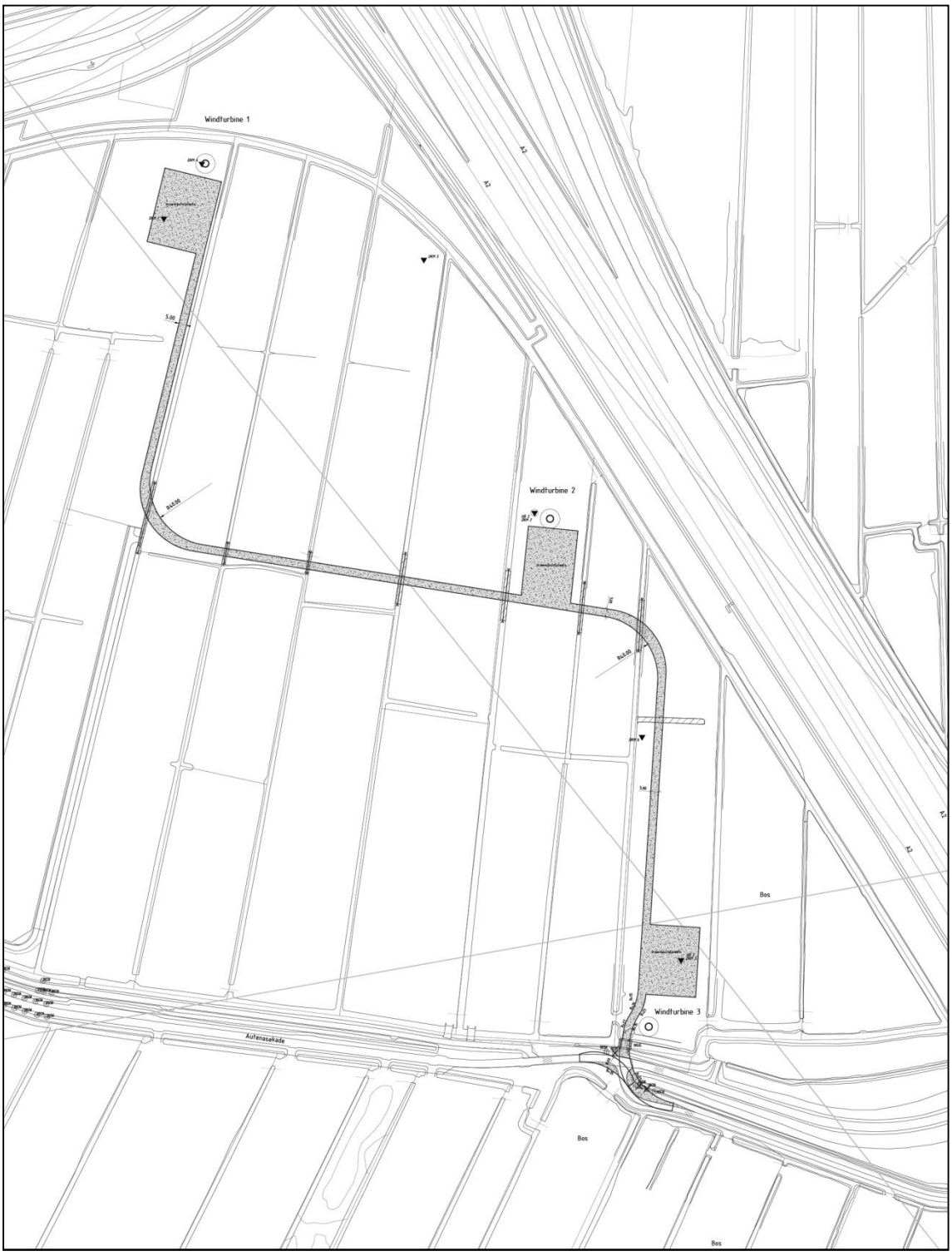
Eneco Wind B.V. is voornemens in het plangebied ten zuiden van knooppunt Everdingen, een drietal windturbines op te richten. Deze turbines zullen op onderling vergelijkbare afstanden van elkaar opgericht worden, evenwijdig aan de rijksweg A2. De situering van de beoogde windturbines is weergegeven in figuur 4.1.

Het windpark zal bestaan uit een lijnopstelling van drie windturbines. In het voorliggende bestemmingsplan is nog geen specifiek windturbinetype gekozen. Het zal in ieder geval gaan om een windturbine met een nominaal vermogen in de klasse van 2,0 tot 4,5 MW. In het voorliggende bestemmingsplan is verder uitgegaan van een maximale ashoogte van 100 meter.

De initiatiefnemer verwacht een gemiddeld jaarlijkse energieopbrengst in de orde van grootte van 23 tot 32 miljoen kWh per jaar, afhankelijk van het windturbinetype. Dat is voldoende “groene” stroom voor 7.000 tot 9.200 huishoudens.

Het windpark voorkomt de uitstoot van tonnen CO_2 per jaar, waarmee een bijdrage wordt geleverd aan de regionale, nationale en mondiale klimaatdoelstellingen. Het windpark draagt tevens bij aan het bereiken van de doelen van de EU Richtlijn Luchtkwaliteit en het nationale Besluit Luchtkwaliteit. Naast de vermeden uitstoot van het broeikasgas CO_2, wordt namelijk de uitstoot van fijn stof en verzurende stoffen als NO_x en SO_2 voorkomen.

De windturbines worden geplaatst op een betonnen fundament met een doorsnede van circa 20 meter. Verder worden ze ontsloten met een beheerpad, aansluitend op de bestaande infrastructuur aan de Autenasekade. Het beheerpad volgt de bestaande landschappelijke structuur en zal ook zorgvuldig in het landschap worden ingepast. Eventueel benodigde gedeeltelijke aanpassingen aan de ontsluitingsroute naar de windturbines zijn onderdeel van het project. Bij elke windturbine komt tevens een kraanopstelplaats ten behoeve van de opbouw en beheer van de windturbine, en mogelijk een transformatorhuisje. Het windpark wordt ook voorzien van één inkoopstation, waarin het overdrachtspunt van het windpark naar het externe energienet wordt gerealiseerd.

Figuur 4.1 Voorlopig ontwerp windpark

5 Planontwikkeling in relatie tot omgeving

5.1 Geluid

Als windturbines draaien brengt dit geluid met zich mee. Er zijn wettelijke regels over de toegestane geluidsdruk op nabijgelegen woningen. Mensen ervaren geluid in de nacht als hinderlijker, dan overdag. Sinds 1 januari 2011 vallen alle windturbines onder de geluidregelgeving voor windturbines van het Activiteitenbesluit. Het jaargemiddelde geluidniveau L_{den} als gevolg van een windturbine of windpark mag bij een woning van derden niet meer bedragen dan 47 dB L_{den}. Daarnaast geldt een ten hoogst toelaatbare waarde voor het jaargemiddelde geluidniveau in de nachtperiode van 41 dB L_{night}.

Ten behoeve van de planontwikkeling is akoestisch onderzoek verricht naar de geluidbelasting van de windturbines[3]. Op basis van de resultaten van het akoestische onderzoek blijkt dat voldaan wordt aan de L_{den}-grenswaarde van 47 dB en de L_{night}-grenswaarde van 41 dB. De hoogst berekende waarde ter plaatse van woningen van derden bedraagt voor variant 1 de Nordex N100: 47 dB L_{den} en 41 dB L_{night} en voor variant 2, de Ecotecnia ECO 122: 46 dB L_{den} en 40 dB L_{night}. Maatgevend is punt 01 (Autenasekade 9).

Het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om de windturbines op een iets gewijzigde positie en/of een ander windturbinetype te plaatsen. Dit kan van invloed zijn op de berekende geluidimmissie, maar gezien de geringe verplaatsing en de vergelijkbare geluidemissies van andere windturbinetypes, zullen alternatieve turbinetypes kunnen voldoen aan de norm. Eventueel met toepassing van geluidbeperkende maatregelen.

De locatie is relatief hoog belast door geluid, voortvloeiende uit wegverkeer en industriewerkzaamheden. De cumulatie met het windturbinegeluid leidt daardoor voor de maatgevende punten tot slechts een beperkte toename (1 tot maximaal 3 dB) van het gecumuleerde geluidniveau.

5.2 Ecologie

Bij de realisatie van windturbines moet rekening worden gehouden met de wet- en regelgeving voor natuur. De toetsing van het plan vindt plaats aan de hand van de volgende wet- en regelgeving:

- Natuurbeschermingswet 1998;
- Flora- en faunawet;
- Ecologische hoofdstructuur (provinciaal beleid).

De bescherming van natuurgebieden is geregeld in de Natuurbeschermingswet (waarin Natura2000 en Vogel- en Habitatrichtlijngebieden zijn geïmplementeerd) en het provinciaal beleid (EHS en weidevogelgebieden). Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet worden getoetst wat de effecten van de ingreep zijn op beschermde natuurgebieden. Daarnaast moeten de effecten op beschermde planten- en diersoorten worden getoetst op overtreding van de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet.

[3] Windpark Autena te Vianen, Akoestisch onderzoek, LBP|SIGHT, 19 mei 2014

De toetsing van de effecten aan de wet- en regelgeving is uitgevoerd in een natuurtoets[4]. De conclusies uit dit onderzoek worden hieronder kort weergegeven.

Flora- en faunawet
In het plangebied komen enkele beschermde soorten van Tabel II van de Flora- en faunawet voor.

In de tabel 5.1 zijn de zeker, of mogelijk, in het plangebied voorkomende strikt(er) beschermde soorten opgenomen. Aangegeven is of en zo ja welke verbodsbepalingen worden overtreden, of mitigerende maatregelen genomen dienen te worden en of een ontheffingsaanvraag ex artikel 75 van de Flora- en faunawet aan de orde is. De mitigerende maatregelen zijn eveneens opgenomen.

Soort	Voorkomen	Overtredingen	Ontheffing nodig?
Flora	Nee	Geen	nee, gunstige staat instandhouding niet in geding
Ongewervelden	Zeker	artikel 9, 10, 11	nee, mits mitigerende maatregelen genomen worden (zie maatregel 1)
Vissen	Zeker	artikel 9, 10, 11	nee, mits mitigerende maatregelen genomen worden (zie maatregel 1)
Amfibieën en reptielen	Mogelijk	artikel 9, 10, 11	nee, mits mitigerende maatregelen genomen worden (zie maatregel 1)
Grondgebonden zoogdieren	Mogelijk / Zeker	artikel 9, 10, 11	nee, algemene vrijstelling; gunstige staat instandhouding niet in geding
Vleermuizen	Zeker	artikel 9	nee, mits bomen met holtes gespaard blijven (zie maatregel 2)
Vogels	Zeker	artikel 9	nee, gunstige staat instandhouding niet in geding
Broedvogels	Zeker	artikel 12	nee, mits mitigerende maatregelen genomen worden (zie maatregel 3)

Tabel 5.1: Beschermde soorten in het plangebied, overtredingen Flora- en faunawet

Mitigerende maatregelen

Maatregel 1: Heikikker, rugstreeppad, kleine modderkruiper, platte schijfhoren
Om overtredingen van verbodsbepalingen voor de soorten heikikker, rugstreeppad, kleine modderkruiper en platte schijfhoren te voorkomen worden bij de uitvoering van de aanlegwerkzaamheden de volgende mitigerende maatregelen genomen:

- verbredingen van bestaande dammen en plaatsing van nieuwe dammen worden uitgevoerd onder ecologische begeleiding, waarbij voorafgaand aan de verbreding de waterplantenvegetatie verplaatst wordt, vissen en amfibieën weggevangen worden en het water afgeschermd wordt, zodat bij de verbreding geen dieren omkomen;
- bosschages of ruigten die als winterhabitat kunnen dienen voor de soorten rugstreeppad en/of heikikker, worden niet verwijderd.

Maatregel 2: Vleermuizen
De bomen met holtes ter hoogte van de Autenasekade blijven gespaard.

Maatregel 3: Broedvogels
Aanbevolen wordt om buiten het broedseizoen van vogels te werken (september – half maart). Indien wel in het broedseizoen wordt gewerkt, dan dient vooraf het werkterrein en de directe omgeving op de aanwezigheid van broedende vogels gecontroleerd te worden.

[4] Natuurtoets windpark Autena, Vianen, Toetsing in het kader van de Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet 1998 en de Ecologische Hoofdstructuur, Bureau Waardenburg B.V., 2 juni 2014

Met deze maatregelen kan voorkomen worden dat broedvogels verstoord worden en/of nesten vernietigd worden. Als zich ondanks de voorzorgsmaatregelen tijdens of voorafgaand aan het werk een broedvogel vestigt in het plangebied, dan zorgt de uitvoerder er voor, dat de desbetreffende vogel(s), hun nesten en eieren tijdens het broeden en zolang de jongen niet zijn uitgevlogen, geen schade of hinder ondervinden.

Natuurbeschermingswet 1988
Negatieve effecten op het Natura 2000-gebied Lingedijk & Diefdijk, Zouweboezem en Uiterwaarden Lek, als gevolg van de realisatie en exploitatie van drie windturbines in windpark Autena, zijn uitgesloten. Een Nbwet-vergunning is deswege niet benodigd.

Beschermde Natuurmonumenten buiten Natura 2000-gebieden liggen alleen op zeer ruime afstand van het plangebied (>10 km). Eventuele effecten zijn uitgesloten. Een Nbwet-vergunning is deswege ook hier niet benodigd.

Ecologische hoofdstructuur
Effecten op het functioneren van de EHS ten gevolge van de realisatie en ingebruikname van de windturbines van windpark Autena zijn uitgesloten. De wezenlijke waarden en kenmerken worden niet aangetast.

5.3 Landschap

5.3.1 De landschappelijke context

De locatie voor de windturbines ligt ten zuiden van Vianen, onder knooppunt Everdingen waar de A2 en de A27 samenkomen. Het is onderdeel van de Vijfheerenlanden, een oude landstreek, bekend om zijn griendcultuur. Het landschap waarin het plangebied ligt, is ontstaan onder invloed van veenrivieren en veenontginningen. Het plangebied ligt op de overgang van het landschap dat direct gerelateerd is aan rivier de Lek, naar het grootschalige landschap van de cope-ontginningen.

De rivier de Lek is in de omgeving de belangrijkste historische structuurdrager en bepalend geweest voor de ontwikkeling van het gebied. De ondergrond bevat oude stroomruggen, welke overblijfsels zijn van de voorlopers van de Lek, en die rivier zelf heeft veel klei afgezet. In de grillige loop van de lokale wegen is de ondergrond van oude stroomruggen in de omgeving nog herkenbaar.

Op het achterland van de dijk ontwikkelde zich een dikke veenlaag die vanaf de 10e eeuw vanaf de stroomruggen ontgonnen is. Iets verder van de rivier zijn de cope-ontginningen duidelijk herkenbaar. Dit zijn van bovenaf georganiseerde, grootschalige ontginningen die zich kenmerken door een meer rechtlijnige verkaveling en grotere openheid. Deze cope-ontginningen zijn rond de 12e eeuw onder het gezag van de Bisschop van Utrecht ontgonnen.

Het landgebruik rondom het plangebied is divers, maar kent een relatief open karakter. Het bestaat uit een afwisseling van grienden, open weiden en populierenbossen. Kenmerkend is de verspringende verkavelingrichting rondom het plangebied, deels gerelateerd aan de loop van de rivier en deels aan de grootschalige cope-ontginningen.

Opvallend is de dynamiek in het landschap. Langs de Lekzone en het direct aangrenzende landschap is een hogere dynamiek, van oudsher gekoppeld aan de rivier. Het meer weidse en lege landschap van de cope-ontginningen ademt de rust en stilte uit die wordt genoemd als kernkwaliteit van het Groene Hart, waarin het gebied is gesitueerd.

Kenmerkend rondom het plangebied zijn de grienden; wilgenplantages die van oudsher gebruikt werden voor de teelt van wilgentenen. Binnen de polders Autena en Bolgerijen zijn nog vele grienden en bosvakken aanwezig als herinnering aan de griendencultuur van de 19e eeuw. Door de ligging op de stroomrug en de aanwezigheid van deze grienden is het landschap hier relatief minder open dan andere delen van het Groene Hart, zoals de open veenweidenpolders en de droogmakerijen.

Vanaf de 19e eeuw kwamen er naast de rivieren als hoofdader voor het vervoer, ook andere doorgaande routestructuren. Eerst over de dijkwegen en nieuw gegraven kanalen en later, in de 20e eeuw, in de vorm van autosnelwegen. De A2 en de A27 vormen vrij autonome doorsnijdingen van het veenrivierenlandschap.

Vianen kreeg in de 14e eeuw stadsrechten en behield lang zijn oorspronkelijke middeleeuwse contour. Het stadje heeft in de 20e eeuw een groeispurt doorgemaakt en grenst nu aan de planlocatie met een brede zone van bedrijvigheid, gescheiden van het landelijke gebied door dichte groenstroken en de bundel van infrastructuur die de A2 en de A27 vormen. Deze groene rand langs de bedrijvigheid sluit goed aan op het karakter van de bosvakken binnen de polder Autena, maar zorgt wel dat de stad met zijn achterkant naar het landschap toe ligt. Vanuit de polder is de aanwezigheid van Vianen nauwelijks herkenbaar.

5.3.2 Effecten

De plaatsing van windturbines heeft effect op het bestaande landschap. De effecten op de landschappelijke waarde worden getoetst aan de kernkwaliteiten zoals die zijn benoemd in de Kwaliteitsatlas Utrechtse Landschappen, welk het ruimtelijke beleid van de Provincie Utrecht beschrijft. De kernkwaliteiten die zijn benoemd zijn rust&stilte, openheid, landschappelijke diversiteit en het veenweidekarakter. Dit zijn tevens de kernkwaliteiten die benoemd zijn in de Voorloper Groene Hart, opgesteld door de provincies Utrecht, Noord-Holland en Zuid-Holland. De effecten op deze kernkwaliteiten worden hieronder beschouwd.

Openheid

Voor de beleving van de openheid is het perspectief van de waarnemer en de schaal van de openheid van belang. De effecten van het windpark zijn daarom beoordeeld vanaf verschillende standpunten.

Vanaf de wijdere omgeving

De wijdere omgeving wordt bepaald door het veenweidelandschap rondom Vianen, Nieuwegein, Leerdam en Culemborg. De open weiden worden begrensd door de groene randen van de dorpen, bebouwingslinten en groene erven langs de ontsluitingswegen. Aangezien de bebouwing en beplanting in het gebied nooit hoger is dan 15-20 meter, zullen de turbines met een ashoogte van circa 100 meter van grote afstand zichtbaar zijn.
De meeste waarnemers uit de wijdere omgeving zullen geen duidelijke context hebben waar de windturbines staan, maar zien dat zij achter de meest nabije groene rand staan (zie figuur 5.1). Een automobilist op de A27 bij Nieuwegein of bij Lexmond zal de contouren van de turbines zien, maar geen referentie hebben waar de turbines precies staan.

Figuur 5.1 Zicht vanuit Everdingen

Om de windturbines voor de beleving vanuit de omgeving toch een passende plaats in het landschap te geven, is een goede ordening van de turbines noodzakelijk. Het is daarbij van belang dat de turbines een duidelijk herkenbaar samenhangend geheel vormen. Dit wordt bereikt indien de turbines dezelfde vormgeving hebben, op onderlinge gelijke afstand staan, vanaf meerdere gezichtspunten als lijnopstelling herkenbaar zijn en als het dichtstbijzijnde andere windpark (Windpark Nieuwegein) op 4 kilometer afstand staat.

In de onderstaande figuren 5.2 tot met 5.7 zijn visualisaties opgenomen, waarin de zichten die vanuit diverse invalshoeken worden ervaren, zijn afgebeeld.

Figuur 5.2 Zicht vanuit Hei- en Boeicop; de turbines zijn herkenbaar als samenhangend geheel

De meest nabijgelegen windparken in de omgeving staan bij Houten en het nog op te richten windpark bij Nieuwegein. Deze parken bevinden zich op ruim vier kilometer afstand. Deze turbines zullen een vergelijkbare groepsgrootte hebben (3 tot 5 stuks) en een vergelijkbare ordening en schaalgrootte. Door de onderlinge afstand en de vergelijkbare ordening zullen deze parken vanuit de omgeving als gelijkwaardig maar afzonderlijk worden waargenomen. Voor de automobilist die zijn weg vervolgt langs de A27 of A2, wordt ook duidelijk dat alle drie de locaties zijn gekoppeld aan de grootschalige infrastructuur van wegen en kanalen.

Vanuit de directe omgeving
Vanuit de directe omgeving is de context van het windpark wel aanwezig. Hier is herkenbaar welke samenhang er met het landschap is en binnen welke ordening de turbines passen. Hier wordt voor de waarnemer duidelijk dat het windpark gekoppeld is aan het stedelijke gebied van Vianen en dat de lijnopstelling aansluit op de A2.

Figuur 5.3 Zicht vanuit de polder Autena op de A2

Figuur 5.4 Zicht vanaf de verbindingsweg A27 noord – A2 zuid (bovenop A2)

Vanuit Vianen gezien hoort het windpark in de beleving vanuit het stedelijke gebied,vooral bij de bedrijvigheid aan de stadsrand. De turbines vormen bakens door hun hoogte.

Figuur 5.5 *Zicht vanuit het kanaal binnen Vianen; de turbines als onderdeel van het stedelijke gebied*

Figuur 5.6 *Zicht vanuit de rand van één van de bedrijventerreinen; de turbines passen bij de dynamiek van het gebied.*

Voor het zicht vanuit het directe landelijke gebied, zoals de polders Autena en Bolgerijen, evenals voor de weggebruikers komende vanuit het zuiden, markeert het windpark het knooppunt Everdingen. Er is voor deze beleving geen relatie met de stedelijkheid van Vianen doordat er vanaf hier geen zicht op is.

Figuur 5.7 Zicht vanuit polder Autena met de A2 voor het windpark

Hoewel het windpark binnen de polders Autena en Bolgerijen zeer aanwezig zal zijn, zorgt het coulisselandschap van de grienden en bosvakken ook voor intieme plaatsen, waar de turbines niet zichtbaar zijn. Voor de wandelingen die vanaf de Bolgerijnse kade door het landschap van de Vijfheerenlanden lopen, is er een afwisselend decor tussen de intieme bosvakken en de meer open plekken. In de open ruimte waar de molens staan, tussen de Autenasekade en de snelwegen, zijn er geen openbare routes, dichterbij dan deze wegen komt de passant of recreant niet.

Rust & Stilte

Rust & Stilte is een belangrijke kwaliteit voor de beleving van het Groene Hart. Het houdt echter, volgens het beleid van de provincie, niet in dat deze rust en stilte overal in zijn meest absolute vorm aanwezig moet zijn, maar speelt juist in op het respecteren en benutten van de verschillen in dynamiek; het waarborgen van rust vraagt ook het bieden van ruimte voor vormen van reuring. Daarbij ligt de focus op het vergroten van de contrasten in ‘rust en reuring’ tussen de agrarische landschappen van de velden en de dynamische landschappen van de oude stroomruggen.

De locatie voor het windpark bij Vianen lijkt daarbij aan te sluiten op de term reuring; het samenkomen van twee rijkswegen, de rivier de Lek en het stedelijke gebied van Vianen, de aanwezigheid van de aangrenzende bedrijvigheid en de ligging van het plangebied op het van oudsher meer dynamische stroomruglandschap.

Zoals de Kwaliteitsatlas beschrijft:
Binnen de oude zones rond de rivier staat daarbij kleinschaligheid voorop, passend bij het afwisselende mozaïek van landgebruik. Aan de kant van de snelweg is ruimte voor ontwikkelingen met een grotere maatvoering.

Landschappelijke diversiteit en veenweidekarakter
Deze twee kernkwaliteiten worden samen behandeld, omdat ze beiden betrekking hebben op de patronen en elementen in het landschap, waarop het effect van de plaatsing van het windpark klein is.

Het karakter van de veenweidegebieden wordt bepaald door de verkavelingspatronen met smalle kavels en veel sloten en de aanwezigheid van kaden, dijkjes, lintdorpen, oude dorpskernen, kronkelende veenriviertjes, openheid, vee, (weide)vogels, rietlanden en moerassige delen. De landschappelijke diversiteit wordt bepaald door de zichtbare contrasten tussen de verschillende landschapstypen, zoals de Lekzone, de oude stroomrug en de cope-ontginningen.

De drie windturbines worden opgesteld binnen de strokenverkaveling op de oude stroomrug, maar hangen feitelijk aan de A2 als ruimtelijke structuur. De turbines zelf hebben daardoor geen gevolgen voor het onderliggende landschap.

Wel van invloed op het veenrivierenlandschap zijn het beheerpad, dat nodig is om de turbines te bereiken en de kraanopstelplaatsen. Het pad takt aan op de Autenasekade en moet alle drie de turbines ontsluiten. Vanwege de eigendomssituatie en de breedte van het materieel dat nodig is om de turbines te bouwen is het niet mogelijk om van de bestaande agrarische paden gebruik te maken. Er wordt daarom een nieuw pad aangelegd. Het uitgangspunt is dat dit pad zoveel mogelijk aansluit op de bestaande agrarische paden uit de omgeving. Met de loop van het pad, zoals weergegeven op de overzichtstekening in figuur 4.1 op pagina 12, is gezocht naar een tracé dat zoveel mogelijk parallel aan de bestaande sloten loopt en zoveel mogelijk gebruik maakt van bestaande dammetjes.

Figuur 5.8 *Agrarische paden in het landschap van de Vijfheeren als referentie voor het beheerpad*

Hoewel er geen routes door de weilanden ten noorden van de Autenasekade lopen, is er wel zicht op het gebied, vooral vanaf de A2 en de A27. Het daarom belangrijk voor de beleving van het veenweidekarakter van dit gebied dat het beheerpad en de kraanopstelplaatsen passen binnen dit karakter. Daarom is gekozen om de verharding uit te voeren door middel van puingranulaat en/of grondstabilisatie. Dit zijn materialen die visueel niet overheersen en landschappelijk goed inpasbaar zijn.

Omdat de turbines conceptueel meer tot de A2-zone behoren, is ook de mogelijkheid onderzocht om het beheerpad langs de A2 te leggen. Dit model wordt vanuit de ruimtelijke kwaliteit

als minder wenselijk beschouwd. Het pad zal dan namelijk dichter bij de A2 liggen, waardoor de A2-zone visueel wordt verbreed. Daarnaast verandert het beeld vanaf de A2 naar het gebied. In deze variant zal vanaf de weg vooral zicht zijn op dit vijf meter brede pad. Met de gekozen variant blijft het beeld met groene weiden en verkaveling behouden.

5.4 Radarverstoring en hoogtebeperking

Bij de ontwikkeling van hoge objecten dient rekening gehouden te worden met het effect van de bouwwerken op radars. De Inspectie Leefomgeving en Transport heeft beoordeeld[5] of het beoogde windpark Autena in Vianen gevolgen heeft voor de veiligheid van de burgerluchtvaart. Rondom luchthavens gelden hoogtebeperkingen om het luchtruim vrij te houden van obstakels. Het windpark bevindt zich buiten dergelijke hoogtebeperkingsgebieden. Wel gelden, op grond van internationale burgerluchtvaartregelgeving, eisen met betrekking tot obstakelmarkering en –lichten, afhankelijk van de objecthoogtes en situering.

Luchtverkeersleiding Nederland beoordeelt de invloed van de windturbines op de correcte werking van onder meer elektronische navigatie-, communicatie- en landingshulpmiddelen. Per e-mail van 25 februari 2013 heeft Luchtverkeersleiding Nederland aangegeven dat de toetsingsvlakken van (voormalig) radarstation Herwijnen niet meer van toepassing zijn. Dit radarstation is buiten bedrijf gesteld en bij beoogde bouwplannen hoeft geen rekening te worden gehouden met de toetsingsvlakken.

Het Ministerie van Defensie beoordeelt de invloed van de windturbines op de militaire luchtvaartoperaties. Om te beoordelen of de verstoring van de turbines onder de toegestane waarden blijft, is een radarverstoringsonderzoek uitgevoerd[6]. Het Ministerie van Defensie eist voor het verkeersleidingsradarnetwerk een minimale detectiekans van 90 % voor een doel met een radaroppervlak van 2 m^2. Voor het MASS verkeersleidingsradarnetwerk bedraagt de detectiekans van een doel op een hoogte van 1.000 voet boven en in de directe nabijheid van het bouwplan, 99 % of hoger. Het bouwplan voldoet aan de gehanteerde norm.

Op de locatie van het windturbinepark eist het Ministerie van Defensie voor de gevechtsleidingsradar MPR te Nieuw Milligen, een minimale detectiekans van 90%. De detectiekans is en het maximum bereik van de radar blijft na realisatie binnen de gehanteerde norm.

Het Ministerie van Defensie heeft aangegeven[7] geen bezwaar te hebben tegen realisatie van het windpark.

5.5 Slagschaduw

Slagschaduw van een windturbine is de bewegende schaduw van de draaiende wieken. Als slagschaduw op het raam van een woning valt kan dat als hinderlijk worden ervaren. In artikel 3.14 onder 4. van het Activiteitenbesluit wordt verwezen naar de bij de ministeriële regeling te stellen maatregelen. In deze regeling is voorgeschreven dat een turbine is voorzien van een automatische stilstandvoorziening die de windturbine afschakelt indien slagschaduw optreedt meer dan 17 dagen per jaar gedurende meer dan 20 minuten (5:40 uur).

Uit de schaduwberekeningen[8] blijkt dat gedurende meer dan 17 dagen meer dan 20 minuten per dag slagschaduw kan optreden bij enkele woningen in de omgeving. Voor beide varianten betreffen dit de woningen aan de Autenasekade 5, 9 en de nieuwbouw (respectievelijk punten 7, 2 en 1). Voor de Nordex N131 en de Gamesa G128 betreffen dit aanvullend Breede Sticht 1 en 16 en Bolgerijnsekade 24 (respectievelijk punten 3, 4 en 10).

---

5 Windturbines bij Vianen, Inspectie Leefomgeving en Transport, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 2 mei 2013

6 Radarverstoringsonderzoek Windpark Autena Vianen, TNO, 15 mei 2014

7 E-mail van ing. J.R. Huijgen, Adviseu RO en Vergunningcoördinator, Ministerie van Defensie, 26 mei 2014

8 Windpark Autena te Vianen, Slagschaduw onderzoek, LBP|SIGHT, 19 mei 2014

Derhalve dienen, ten behoeve van deze woningen, de turbines van een automatische stilstandvoorziening te worden voorzien. Deze zorgt ervoor dat bij overlast ten gevolge van schaduw de windturbine wordt uitgeschakeld, waarmee overlast voorkomen wordt.

5.6 Veiligheid

Bij planologische projecten in het kader van de Wet ruimtelijke ordening moet een toetsing aan het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) uitgevoerd worden. Windturbines zijn geen BEVI-plichtige objecten. Alle windturbines die in Nederland geplaatst worden, moeten voldoen aan de Europese veiligheidsnormen "IEC 61400-1" en "IEC 61400-22". Dit moet worden aangetoond met een typecertificaat. De IEC 61400-1 is gericht op ontwerpeisen met als doel de veiligheid te waarborgen op alle aspecten gedurende de gehele levensduur van de windturbines. De IEC 61400-22 beschrijft de regels en procedures voor typecertificatie, waaronder diverse metingen en beproevingen.

Bebouwing

In het Handboek Risicozonering windturbines (mei 2013) is op basis van een technische en statistische analyse, aangegeven waar de plaatsgebonden risicocontour van 10^{-6} en 10^{-5} ligt. De PR 10^{-5}- contour bedraagt de halve rotordiameter. Voor de windturbines die in voorliggend bestemmingsplan mogelijk gemaakt worden, bedraagt de PR 10^{-5}-contour 65,5 meter.

In het handboek zijn generieke risicocontouren voor de PR 10^{-6} contour berekend. Voor de maximale turbine die op grond van dit bestemmingsplan gerealiseerd kan worden, is geen generieke waarde berekend. Daarom is gekozen voor een worst-case benadering en is de eerstvolgende, zwaardere windturbine als uitgangspunt genomen. Het betreft een windturbine van IEC klasse 2, met een maximaal vermogen van 5,0 MW en een ashoogte van 100 meter. Voor deze turbine is een PR 10^{-6}-contour berekend van 233 meter. De werkelijke PR 10^{-6}-contour van de turbines in het plangebied zal dus kleiner zijn dan 233 meter.

In het Activiteitenbesluit is vastgelegd dat binnen de contour van 10^{-5} rond een windturbine, geen bebouwing ten behoeve van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten is toegestaan en binnen de contour van 10^{-6} geen bebouwing van kwetsbare objecten. Binnen 233 meter van de windturbines bevindt zich geen bebouwing. Derhalve is er vanuit het aspect bebouwing geen belemmering voor de oprichting van de windturbines.

Wegen

Om het individuele passantenrisico en het maatschappelijk risico te toetsen, is gebruik gemaakt van de beleidsrichtlijn die Rijkswaterstaat hanteert voor plaatsing langs rijkswegen. Vanwege de situering van de turbines langs de A2 en de A27, nabij het knooppunt Everdingen, wordt het plan getoetst aan de beleidsregel van Rijkswaterstaat voor het plaatsen van windturbines langs rijkswegen. Deze beleidsregel geeft aan dat bij plaatsing bij knooppunten, een aanvullend (verkeers)veiligheidsonderzoek noodzakelijk is.

Het veiligheidsonderzoek[9] concludeert dat aan het afstandcriterium van Rijkswaterstaat voor plaatsing van windturbines wordt voldaan. De afstand van de turbines (maximale rotordiameter van 131 meter) tot de hoofdrijbaan van de A2 is ongeveer 70 meter en voldoet daarmee ruimschoots aan de minimale afstand van de halve rotordiameter.

Uit een literatuurverkenning blijkt verder dat:

- geluid van windturbines nauwelijks te horen is voor inzittenden van auto's en bestuurders van motoren;
- windturbines geen extra risico voor verstoring of versterking van windhinder met zich meebrengen;
- bij draaisnelheden die normaal zijn voor windturbines, lichteffecten en bewegende schaduwen geen gevaar leveren voor het wegverkeer. De rotorbladen van de windturbines zullen zijn voorzien van een niet-reflecterende coating, zodat hinder door lichtschittering is uitgesloten;

[9] Windmolenpark Autena te Vianen, Veiligheidsonderzoek. Grontmij, 2 april 2013

- ongevalcijfers voor en na plaatsing van windturbines niet op een verhoogd risico voor de verkeersveiligheid wijzen;
- zichtbaarheid en herkenbaarheid van de windturbines op grote afstand schrikreacties voorkomt.

Op basis van de analyse van de visualisatie en het terreinbezoek komt het expertpanel tot de conclusie dat de effecten van de geplande windturbines gering zullen zijn en dat er geen onaanvaardbare risico's verwacht worden voor de verkeersveiligheid op de beide verbindingswegen van de A2 en op de A27.

Rijkswaterstaat heeft het verkeersveiligheidsonderzoek beoordeeld[10] en geeft aan geen bezwaren te hebben tegen de voorgenomen ontwikkeling. Daarbij gelden onder meer de volgende voorwaarden:

- de windturbines mogen niet over het asfalt draaien;
- reserveringen voor toekomstige uitbreidingen van het wegennet (zoals vastgelegd in het Barro/Rarro) worden niet overschreden.

Het overdraaien van de windturbines dient op grond van dit bestemmingsplan binnen het plangebied van het bestemmingsplan plaats te vinden. Het plangebied omvat geen gronden waar zich momenteel asfalt van Rijkswegen bevindt. Aan de eerste voorwaarde wordt dan ook voldaan.

In de Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Barro en Rarro) zijn reserveringsgebieden aangewezen voor toekomstige uitbreiding van het landelijke wegennet. In figuur 5.9 zijn de reserveringsgebieden van de A2 en A27 ter hoogte van knooppunt Everdingen weergegeven, zoals die op grond van de 1e herziening van het Rarro geldt (vastgesteld 1 oktober 2012).

Figuur 5.9 Reserveringsgebieden weg en spoor, conform Regeling algemene regels ruimtelijke ordening
Bron: www.ruimtelijkeplannen.nl, 30 september 2013

De reserveringsgebieden mogen conform de brief van Rijkswaterstaat niet doorsneden worden. De bebouwing van het windpark wordt buiten deze zones gerealiseerd.

Met de overige voorwaarden van Rijkswaterstaat zal bij de realisatie en exploitatie van het windpark rekening worden gehouden.

[10] Windmolenpark Autena Vianen, Rijkswaterstaat Midden-Nederland, Ministerie van Infrastructuur & Milieu, 8 juli 2013

Gevaarlijke stoffen
Uit de Risicokaart (bron: www.risicokaart.nl) blijkt dat over de A2 gevaarlijke stoffen getransporteerd worden. De 10^{-6} risicocontour is echter 0 meter. De A2 is derhalve geen relevante risicobron.

Indirecte risico's
De plaatsing van windturbines kan het externe veiligheidsrisico van een bedrijf vergroten. Indien een onderdeel van een windturbine een inrichting raakt waar risicovolle activiteiten plaatsvinden, kan een domino-effect ontstaan. In het Handboek Risicozonering windturbines is de maximale werpafstand berekend voor de situatie met een afbrekend rotorblad bij nominaal toerental en bij overtoeren (twee keer het nominale toerental). Voor de (zwaardere) 5,0 MW turbine met een ashoogte van 100 meter zijn de maximale werpafstanden respectievelijk 233 meter en 699 meter. Daarom is beoordeeld welke risicovolle activiteiten binnen deze afstanden plaatsvinden.

Ten zuiden van het windpark ligt een ondergrondse buisleiding van de Defensie Pijpleiding Organisatie (DPO) die wordt gebruikt voor het transport van kerosine. Voor het project zijn de trefkansen berekend[11] van buisleiding en snelwegen voor één windturbinetype, te weten de Nordex N131 met een ashoogte van 99 meter. Bij de berekening is ook rekening gehouden met een mogelijke verbreding van de snelwegen.

De berekende trefkans van de buisleiding dient ter beoordeling van het effect op de faalfrequentie van de ondergrondse buisleiding en op het groepsrisico. De trefkansberekeningen van objecten op de snelwegen maken het mogelijk de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen en verantwoording van het groepsrisico te beoordelen.

Op basis van de berekende trefkansen zijn ten aanzien van de wegen rondom de geprojecteerde windturbines het Individueel Passanten Risico en het Maatschappelijk Risico bepaald[12] voor de worst case situatie. De berekende risico's in deze situatie zijn lager dan de gestelde waarden. Hiermee wordt voor alle wegen rondom de geprojecteerde windturbines voldaan aan de gestelde waarden. Er is sprake van een toename van de faalfrequentie van een vrachtwagen met gevaarlijke stoffen van meer dan 10 procent. Echter gezien de grote afstanden tot bebouwing waarin mensen verblijven, is geen sprake van een verandering van het groepsrisico door het plaatsen van de windturbines langs de A27 en A2.

Ten aanzien van de aanwezige ondergrondse buisleiding kan worden gesteld dat op basis van de berekende trefkans en de faalfrequentie van de buisleiding er sprake is van een toename van de faalfrequentie (breuk leiding) van meer dan 10 procent. Omdat er geen sprake is van bestemmingen waar mensen verblijven in een wijde omgeving van windturbine 3 is geen sprake van een groepsrisico. Ook zijn er geen kwetsbare objecten in de directe omgeving van de buisleiding aanwezig. Door het plaatsen van een windturbine nabij de buisleiding zal de PR-contour van 10^{-6} niet over een kwetsbaar object komen te liggen.

De ontsluitingsweg van het windpark zal de buisleiding kruisen. Het bestemmingsplan voorziet in een waarborg om de leiding te beschermen. Aanlegactiviteiten zijn gebonden aan een vergunningplicht, die enkel verleend wordt als het belang van de leiding niet wordt geschaad en nadat advies is ingewonnen bij de betreffende leidingbeheerder.

Conclusie
Op basis van bovenstaande kan worden gesteld dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de realisatie van het "Windpark Autena".

[11] Trefkansberekeningen buisleiding en snelwegen bij Windpark Autena, Ecofys, 3 juni 2014

[12] Windpark Vianen, Externe veiligheid, Peutz, 21 mei 2014

5.7 Water

5.7.1 Inleiding

De watertoets omvat het proces van informeren, afstemmen en adviseren om tot een inhoudelijke beoordeling van de waterhuishoudkundige gevolgen van het plan te komen. Op grond van de afspraak uit de startovereenkomst WB21 dienen decentrale overheden in de toelichting op ruimtelijke plannen een waterparagraaf op te nemen. In die paragraaf dient te worden uiteengezet wat voor gevolgen het plan in kwestie heeft voor de waterhuishouding.

Het waterbeleid schrijft in het kort de trits vasthouden, bergen en afvoeren voor en voorkomt het afwentelen van problemen in ruimte en tijd (duurzaamheidsbeginsel). De trits betekent dat neerslag bij voorkeur wordt vastgehouden op de plaats waar het valt. Indien vasthouden niet mogelijk is, wordt neerslag geborgen in oppervlaktewater.

5.7.2 Eisen waterschap Rivierenland

De eisen die het waterschap Rivierenland stelt aan het watersysteem zijn beschreven in het document 'Partners in water; de watertoets in Rivierenland'.De relevante eisen voor het windmolenpark zijn:

- voor de aanleg van dammen met duikers is geen compensatie noodzakelijk als de duikerlengte kleiner is dan 18 meter;
- voor plannen met minder dan 1.500 m² extra verharding in landelijk gebied (buiten de bebouwde kom) is geen compenserende waterberging vereist;
- voor plannen met meer dan 1.500 m² extra verharding in landelijk gebied geldt een compensatie van 436 m³ waterberging per ha verharding. De eerste 1.500 m² verhard oppervlak hoeft hierbij niet gecompenseerd te worden;
- voor de gebieden van de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden moet gerekend worden met een maximale toegestane peilstijging van 20 cm boven zomerpeil. Compensatie van 436 m³ per ha verharding komt daarmee overeen met een wateroppervlak van 436 / 0,20 = 2.180 m²;
- een puingranulaatverharding wordt beschouwd als 100% verhard oppervlak;
- compensatie van slootdempingen en verhard oppervlak in C-wateren is alleen toegestaan indien kan worden aangetoond dat compensatie in een A- of B-water redelijkerwijs niet mogelijk is.

5.7.3 Huidige situatie

In de huidige situatie heeft het plangebied van het windmolenpark een agrarische bestemming. In het plangebied zijn in de bestaande situatie geen verhardingen aanwezig.

In het plangebied van het toekomstige windmolenpark bevinden zich watergangen met een Bmin en C status. De watergang rondom het plangebied heeft een A-status (hoofdwatergang). De drie molens komen in één en hetzelfde peilvak te staan. In dat peilvak wordt een zomerpeil van NAP +0,15 m en een winterpeil van NAP -0,05 m gehandhaafd.

5.7.4 Toekomstige situatie

Beschrijving

De windturbines worden door middel van een circa 800 m lange verbindingsweg bestaande uit een halfverharding van puingranulaat, verbonden. Het totale wegoppervlak bedraagt circa 3.800 m².

De verbindingsweg kruist een aantal watergangen. Ter plaatse van iedere kruising wordt een dam met een duiker aangelegd. De lengtes van de duikers variëren van 12 tot 15 m. De langste duikers bevinden zich in de bochten van de verbindingsweg. Aangezien de lengte van de duikers kleiner is dan 18 m, is er geen compensatie voor de aanleg van de dammen noodzakelijk. De kruising van de A-watergang ter plaatse van de aansluiting op de Autenasekade, wordt uitgevoerd als brug.

Bij iedere turbine wordt een kraanopstelplaats aangelegd, eveneens bestaande uit een halfverharding van puingranulaat. Het kraanplatform heeft een gemiddeld oppervlak van circa 1.500 m², in totaal 4.500 m².

Het ronde fundament van de turbines wordt uitgevoerd in beton en dient als volledig verhard oppervlak te worden beschouwd. Het oppervlak van ieder fundament bedraagt circa 300 m², in totaal 900 m².

Waterbergingsopgave
In tabel 5.2 is de benodigde compensatie voor de dempingen en het verhard oppervlak berekend. Deze bedraagt in totaal circa 1.680 m².

Tabel 5.2 Bepaling benodigde compensatie waterberging

	Oppervlak verhard (m^2)	Benodigde compensatie waterberging (m^2)
Verbindingsweg	3.800	
Kraanopstelplaatsen	4.500	
Fundament molens	900	
Subtotaal verhard	9.200	
In mindering	1.500	
Totaal verhard	7.700	
Compensatie verhard oppervlak (7.700 /10.000 x 2.180 m²)		**1.680**

De benodigde compensatie is indicatief en wordt gerealiseerd in het betreffende peilvak in de vorm van een verbreding van een B-watergang en/of het graven van een waterplas. Aangezien de C-watergangen in het plangebied in verbinding staan met de A-watergang rondom het plangebied, kan een C-watergang worden ‘opgewaardeerd’ tot B-watergang. Bij een B-watergang wordt rekening gehouden met een beschermingszone van 1,0 m aan weerszijden van de watergang. De grootte en locatie(s) van de benodigde compensatie worden tijdens de verdere planuitwerking concreet gemaakt, zulks in overleg met het waterschap Rivierenland.

Kunstwerken
In het tracé van de verbindingsweg bevinden zich een brug en zeven duikers. De specificaties van de kunstwerken zijn weergegeven in tabel 5.3.

De A-watergang langs de Autenasekade is in de legger aangewezen als vaarsloot. De minimale afstand tussen het zomerpeil en de onderkant van de brug moet 1,25 meter bedragen. Echter, in het gebied van de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden kan in verband met een geringe drooglegging, een kleinere maat voor de doorvaarhoogte worden toegelaten. In overleg met de afdeling Onderhoud wordt de doorvaarhoogte bepaald. Deze hoogte is ook van belang in verband met de aansluiting op de Autenasekade en het benodigde verticale alignement.

Tabel 5.3 Specificaties kunstwerken

Kunstwerk	**Afmetingen**	**Lengte**	**B.O.B. *)**	**Materiaal**
Brug A-watergang	Onderzijde brugdek wordt in overleg met afdeling Onderhoud bepaald			Beton
Duiker (7x)	Diameter 500 mm	12 tot 15 m	NAP -0,35 m	Beton

*) Binnenonderkant buis

Grondwater
De fundering van de turbines wordt grotendeels onder maaiveld aangebracht. Om dit mogelijk te maken zal een bouwput worden gegraven van circa 2,5 meter diep. De fundering wordt onderheid.

De grondwaterstromen zullen vanwege de zeer beperkte barrièrewerking van de heipalen niet verstoord worden. Tijdelijke bronbemaling zal noodzakelijk zijn om de werkzaamheden onder droge omstandigheden uit te kunnen voeren. Mogelijk is ook een spanningsbemaling noodzakelijk om opbarsten van de putbodem te voorkomen.

Ter plaatse is een klei- en veenlaag van circa 5 meter dikte aanwezig. De constructie van de fundering zal niet door deze laag heengaan. Uitgaande van een zorgvuldige aanvulling van de bouwput zal er naar verwachting geen sprake zijn van extra kwel. Indien noodzakelijk zal de constructie ook goed worden afgedicht met klei, zodat permanente effecten op het grondwater en de grondwaterkwaliteit niet aan de orde zijn.

Bij de verdere uitwerking van het plan zal voor het geselecteerde turbinetype een funderingsplan worden opgesteld. Op basis van dat plan wordt tevens een bemalingsadvies opgesteld en een watervergunning aangevraagd. Onderdeel van het bemalingsadvies is beoordeling van de waterkwaliteit en de mogelijkheden voor de lozing van het bemalingswater.

5.8 Bodem

De turbines krijgen een fundering die bestaat uit een onderheid fundament, zodat geen zettingsverschijnselen zullen optreden. Voor aanvang van de bouwwerkzaamheden zal aan de gemeente een nader uitgewerkt funderingsplan worden voorgelegd.

Aangezien het gebied niet als verblijfsgebied wordt benut, zijn risico's voor de volksgezondheid niet aan de orde. Uitkomende grond voor de fundamenten wordt in principe ter plaatse verwerkt. Bodemonderzoek wordt daarom niet noodzakelijk geacht en het aspect bodem vormt geen belemmering voor de ontwikkeling.

5.9 Kabels en leidingen

In en rondom de beoogde locatie zijn geen kabels en leidingen bekend die een onoverkomelijke belemmering kunnen vormen voor de nieuwe windturbine (zoals hogedruk gasleidingen of hoogspanningsverbindingen). Wel is een brandstofleiding aanwezig, zie paragraaf 5.6.

5.10 Luchtkwaliteit

Dit aspect vormt geen belemmering voor de ontwikkeling. De ontwikkeling draagt niet bij aan (verslechtering van) de luchtkwaliteit.

5.11 Archeologie en cultuurhistorie

Voor de ontwikkeling van het windpark is een archeologisch onderzoek verricht[13]. Op basis van het bureauonderzoek geldt binnen het plangebied een middelhoge kans op het kunnen aantreffen van archeologische waarden. Dit wordt veroorzaakt door de ter plaatse gelegen stroomgordelafzettingen van de Stroomgordel van Tienhoven of de Stroomgordel van Autena in de (diepere) ondergrond. Deze stroomgordelafzettingen liggen onder de komafzettingen die thans aan het maaiveld liggen. In en op de stroomgordelafzettingen kunnen archeologische waarden worden verwacht vanaf eind Midden-Steentijd / begin Nieuwe Steentijd. De archeologische verwachting voor de op de stroomgordelafzettingen gelegen veen- en komgronden is echter laag.

Op basis van de resultaten van het booronderzoek blijkt de bodemopbouw binnen het plangebied overeen te komen met hetgeen uit het bureauonderzoek werd verwacht. De ondergrond is opgebouwd uit kleigronden op (kleiig) veen. Ter plaatse ligt een fossiele stroomgordel in de ondergrond. Deze is echter op slechts één locatie (1) aangeboord in de eerste 3 meter onder het maaiveld.

Het plangebied heeft vanaf de prehistorie (Midden Steentijd) hoogstwaarschijnlijk altijd in een nat gebied gelegen. Of wel langs de rivier, of binnen een veengebied dan wel binnen de komgronden. Deze laatste twee landschappelijke zones waren in het verleden minder geschikt voor

[13] Archeologisch onderzoek Windpark Autena, gemeente Vianen, bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek d.m.v. boringen – verkennende fase, Grontmij Archeologische Rapporten 1288, 25 januari 2013

permanente bewoning en bewerking vanwege de natte bodemcondities of het gevaar op overstroming. De kom- of veengronden waren in vroegere tijden nauwelijks geschikt om te bewerken voor de akkerbouw. De stroomgordelafzettingen / stroomrug (van zand tot lichte klei) waren beter geschikt voor bewerking en bewoning. De kans dat op deze plekken archeologische waarden kunnen worden aangetroffen, lijkt zodoende groter. Deze afzettingen zullen echter niet ontgraven worden ten behoeve van de realisatie van de bases van de windturbines.

Op basis van het bureauonderzoek en het verkennende booronderzoek wordt geadviseerd geen archeologisch vervolgonderzoek te laten plaatsvinden binnen het plangebied (locaties windturbines) Windpark Autena.

Een eventueel oppervlakkig aan te leggen bouwweg / onderhoudspad zal niet tot op de stroomgordelafzettingen reiken en vormt daarom eveneens geen bezwaar wat betreft de conditie archeologie. Doorgaans wordt het plaatsen van heipalen niet archeologisch onderzoeksplichtig gesteld. De voorgenomen bodemingrepen ten behoeve van de realisatie van de windturbines kunnen dus zonder beperkingen worden uitgevoerd, wat betreft de conditie archeologie.

Mochten tijdens de grondwerkzaamheden echter tegen de verwachting in toch archeologische of cultuurhistorische waarden, vondsten en/of sporen worden aangetroffen, dan dient direct contact opgenomen te worden met de bevoegde overheid in het kader van de wettelijke meldingsplicht (Monumentenwet 1988, artikel 53 en 54).

5.12 Straalpaden

In en nabij het plangebied bevinden zich drie straalpaden. Het betreft de straalpaden:

- 1e verbinding: x 138,406 y 439,486 hoogte 32,2 meter naar Lopik x 132,093 y 446,906 hoogte 78,5 meter;
- 2e verbinding: x 140,840 y 435,926 hoogte 42 meter naar Lopik x 132,093 y 446,906 hoogte 82 meter;
- 3e verbinding: x 136,125 y 442,220 hoogte 25 meter naar Vianen x 134,550 y 441,940 hoogte 30 meter.

De vaste delen van de windturbine en ook het rotorblad mag niet door deze straalpaden heengaan. Het is echter mogelijk dat op grotere hoogte de rotorbladen draaien, waardoor de hoogte van het straalpad vrij blijft. Bij de situering van de windturbines is rekening gehouden met deze straalpaden. In het bestemmingsplan is bovendien een regeling opgenomen ter bescherming van de straalpaden.

5.13 PlanMER en m.e.r.-beoordeling

Beleid en normstelling

Het doel van de milieueffectrapportage is er voor te zorgen dat milieuaspecten volwaardig worden meegenomen in de besluitvorming. Een milieueffectrapportage staat niet op zichzelf, maar is een hulpmiddel bij de besluitvorming van de overheid over een plan of een project.

De Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage maken onderscheid in:

- een m.e.r.-plicht voor plannen ('planMER');
- een m.e.r.-plicht voor projecten ('projectMER')[14].

In sommige gevallen moet het bevoegd gezag eerst beoordelen of een MER moet worden gemaakt. In het Besluit m.e.r. staat wanneer een dergelijke 'm.e.r.-beoordeling' aan de orde is. De activiteit en het besluit daarover, zijn daarbij bepalend.

Een planMER moet worden opgesteld:

- als het bestemmingsplan het kader vormt voor een toekomstig besluit over een m.e.r.-(beoordelings)plichtige activiteit (opgenomen in bijlagen C en D van het Besluit milieueffectrapportage 1994); of

[14] De afkorting m.e.r. wordt gebruikt voor de milieueffectprocedure; de afkorting MER staat voor het milieueffectrapport.

- voor het plan een passende beoordeling moet worden gemaakt op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

In bijlage D van het Besluit milieueffectrapportage 1994 zijn de m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten opgenomen, waarin onder meer categorie 22.2 naar voren komt:
De oprichting, wijziging of uitbreiding van één of meer met elkaar samenhangende installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op:
1°. een gezamenlijk vermogen van 15 megawatt (elektrisch) of meer, of
2°. 10 windturbines of meer.

Onderzoek
Het plan voorziet in de oprichting van drie windturbines met elk een vermogen van 2,0 tot 4,5 MW waardoor het gezamenlijk vermogen minimaal 6 en maximaal 13,5 MW bedraagt. De drempel van minimaal 15 MW en/of minimaal 10 windturbines wordt niet bereikt.

Uit het onderzoek naar de natuureffecten van de plaatsing van de drie windturbines blijkt dat er geen passende beoordeling in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 hoeft te worden opgesteld. Dit betekent dat het project niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig is.

Op grond van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 15 oktober 2009, nr C-255/08, mag het oordeel van een bevoegd gezag of een MER dient te worden opgesteld, niet uitsluitend worden gebaseerd op het al dan niet bereiken van een drempelwaarde. Het Besluit milieueffectrapportage vermeldt in dit geval een drempelwaarde die niet wordt bereikt. Naar de interpretatie van het Hof van Justitie dient desondanks te worden beoordeeld of andere factoren als bedoeld in bijlage III van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van Europa en gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van Europa en richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement moeten leiden tot een MER.

Voor de beoordeling of een MER noodzakelijk is, is een vormvrije m.e.r.-beoordeling opgesteld[15]. In de vormvrije m.e.r.-beoordeling is de voorgenomen activiteit conform de selectiecriteria in bijlage III behorende bij de EEG- richtlijn milieu-effectbeoordeling beoordeeld op de volgende aspecten:
a. de kenmerken van de activiteit;
b. de plaats van de activiteit;
c. de kenmerken van het potentiële effect.

De kenmerken van de activiteit leiden tot de conclusie dat er potentieel aanzienlijke effecten kunnen optreden op de woon- en leefomgeving voor wat betreft geluid, slagschaduw en veiligheid. Voor het overige zijn er geen bijzondere kenmerken op grond waarvan het opstellen van een milieueffectrapport reeds noodzakelijk is.

De plaats van de activiteit leidt tot de conclusie dat er potentieel aanzienlijke effecten kunnen optreden op “natuur” (flora en fauna in het gebied, EHS en Natura2000-gebieden). Tevens is er in potentie een aanzienlijk effect op het landschap vanwege de huidige bestemming. Voor het overige zijn er in relatie tot de plaats van de activiteit geen bijzondere omstandigheden op grond waarvan het opstellen van een milieueffectrapport reeds noodzakelijk is.

Er is, al dan niet in cumulatie met andere plannen of projecten, geen sprake van een aanzienlijk effect, althans er zijn in elk geval geen belangrijke nadelige gevolgen voor het landschap en de archeologische waarden in het gebied.

Gelet op de toetsingen moet worden uitgesloten dat als gevolg van Windpark Autena te Vianen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen optreden. Dit betekent dat er geen aanleiding of noodzaak bestaat tot het opstellen van een MER en/of het uitvoeren van een mer-beoordeling.

[15] Vormvrije mer-beoordeling Windpark Autena te Vianen, 23 mei 2014

6 Juridische planopzet

6.1 Opzet bestemmingsplan

Het bestemmingsplan is het belangrijkste ruimtelijke ordeningsinstrument waarmee de gemeente de gebruiksmogelijkheden van gronden op een juridisch bindende wijze kan vastleggen. Belangrijk uitgangspunt hierbij is dat het gaat om toelatingsplanologie: de gebruiker van de gronden kan van overheidswege niet worden verplicht de in het bestemmingsplan opgenomen gebruiksvorm ook daadwerkelijk te realiseren (verwezenlijken van de bestemming). In verband hiermee bevat elk bestemmingsplan overgangsrecht op grond waarvan bestaand, van de bestemming afwijkend feitelijk gebruik, mag worden voortgezet.

Een bestemmingsplan bevat twee onderdelen, namelijk een verbeelding en bijbehorende regels. De toelichting (op de regels en de verbeelding) vormt juridisch beschouwd geen onderdeel van het bestemmingsplan, maar speelt wel een belangrijke rol bij de interpretatie van de regels en de verbeelding. Voor een goed begrip van de (on)mogelijkheden van het bestemmingsplan dienen de verbeelding, de regels en de toelichting in onderlinge samenhang te worden beschouwd. Het één kan niet los worden bezien van het ander.

Het bestemmingsplan is opgesteld conform de RO standaarden 2012. Tevens is zoveel mogelijk de in de gemeente Vianen gebruikelijke structuur van het bestemmingsplanregels gevolgd, gebaseerd op het bestemmingsplan ‘Landelijk Gebied Vianen 2009’.

Op de verbeelding zijn bestemmingen weergegeven. In de regels is vervolgens per bestemming geregeld welk gebruik en welke bebouwing is toegestaan. Naast bestemmingen zijn op de verbeelding ook aanduidingen opgenomen. Een aanduiding heeft alleen betekenis als in de regels aan de betreffende aanduiding een gevolg wordt verbonden.

6.2 Nadere toelichting op de regels

De regels van het bestemmingsplan zijn ondergebracht in vier hoofdstukken:

- Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels beogen een eenduidige interpretatie en toepassing van de overige, meer inhoudelijke regels en van de verbeelding te waarborgen.
- Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen van dit bestemmingsplan. Alle bestemmingen bevatten in ieder geval bestemmings- en bouwregels.
- Hoofdstuk 3 bevat enkele algemeen geldende regels.
- Hoofdstuk 4 bevat het overgangsrecht en een slotregel.

De artikelen, zoals begrippen en bestemmingen, zijn grotendeels overgenomen uit het bestemmingsplan Landelijk Gebied Vianen 2009. Elementen die voor dit plangebied niet relevant zijn, zoals bouwregels met betrekking tot bouwvlakken en begrippen die niet gebruikt worden, zijn weggelaten. Ook zijn noodzakelijke aanpassingen verricht om te voldoen aan de RO Standaarden 2012.

Dit bestemmingsplan verandert aan de huidige bestemmingen niets, tenzij dat noodzakelijk is voor de realisatie van het windturbinepark. Zo wordt in artikel 4 naast de bestaande bestemming “Agrarisch met waarden – Natuur en landschap” de bouw en het gebruik van de windturbines en eventueel noodzakelijke kleinere bouwwerken mogelijk gemaakt, evenals de aanleg van de noodzakelijke verhardingen ten behoeve van een toegangsweg en een kraanopstelplaats bij elke windturbine. `

Ook in artikel 3 is het gebruik van een perceelsontsluiting en toegangsweg van het windpark mogelijk gemaakt. Onder voorwaarden is het binnen deze bestemming ook toegestaan een nieuwe perceelsontsluiting te realiseren voor het windpark. Daarnaast is in artikel 13 de algemene aanduidingsregel opgenomen dat de rotorbladen van de windturbines boven de overige bestemmingen in het bestemmingsplan zijn toegestaan.

7 Economische uitvoerbaarheid

De windturbines worden op particulier initiatief ontwikkeld. De ontwikkelaar draagt de kosten voor de planvoorbereiding en de realisatie van de windturbines. De ontwikkelende partij heeft overeenstemming met de eigenaren van de gronden. Aan de realisatie van het initiatief en de toekomstige exploitatie zijn voor de gemeenten of provincie geen (directe) kosten verbonden.

De ontwikkelende partij wordt in staat geacht de ontwikkeling te kunnen realiseren. De kosten voor de realisering zullen met de exploitatie van het windpark moeten worden goedgemaakt. Op basis van het vigerende subsidieregime is het plan economisch haalbaar. Het daadwerkelijke besluit tot realisatie is afhankelijk van subsidietoewijzing en ontwikkelingen van de teruglever-vergoeding.

De realisatie van een windturbine is geen bouwplan zoals bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Om deze reden is geen exploitatieplan nodig.

8 Procedure bestemmingsplan

8.1 Overleg 3.1.1. Bro

Het voorontwerpbestemmingsplan is voor overleg opgestuurd naar de overlegpartners overeenkomstig artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). De resultaten van de reacties van de overlegpartners zijn, voor zover daar aanleiding toe is, verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan.

8.2 Zienswijzen

Overeenkomstig artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening is uitvoering gegeven aan de eis het ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen gedurende zes weken.

Vanaf 18 juni 2014 tot en met 29 juli 2014 heeft het ontwerpbestemmingsplan Windpark Autena ter visie gelegen. Een ieder heeft de mogelijkheid gehad om, binnen de bovengenoemde periode van zes weken dat het ontwerpbestemmingsplan ter visie heeft gelegen, een zienswijze in te dienen. In totaal zijn 501 zienswijzen per post ingediend. Deze zijn afkomstig van 356 huishoudens of organisaties. Daarnaast zijn 465 zienswijzen ingediend die via een handtekeningenactie op internet zijn verzameld, uitgeprint en overhandigd. Deze zienswijzen komen van 303 verschillende huishoudens.

De beantwoording is in een aparte nota[16] verwerkt. Over het algemeen geven de ingediende zienswijzen geen aanleiding om het plan aan te passen. Alleen de opmerkingen van Rijkswaterstaat en het Waterschap Rivierenland op het ontwerpbestemmingsplan hebben ertoe geleid dat er wijzigingen zijn doorgevoerd in het bestemmingsplan.

8.3 Besluitvorming

Het voorliggend bestemmingsplan betreft het plan zoals dat op 30 september 2014 door de gemeenteraad is vastgesteld.

8.4 Beroep en hoger beroep

Na bekendmaking van het besluit is het voor iedere belanghebbende mogelijk om beroep in te stellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

[16] Nota van beantwoording zienswijzen, 18 augustus 2014